

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 656/2021
15.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Владимир Дамљановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради заштите од дискриминације и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2063/20 од 29.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2063/20 од 29.10.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ужицу П.бр.4527/18 од 04.12.2019. године одбијен је тужбени захтев тужиоца АА из ..., према туженој Републици Србији – Министарство унутрашњих послова, којим је тражио да се утврди да је тужени дискриминаторски поступао према тужиоцу и да се забрани туженом вршење понашања које представља дискриминацију, даље вршење дискриминације односно понављање дискриминације према тужиоцу и да се наложи туженој да обезбеди извршење ове забране односно спречи утврђену дискриминацију којом се неће убудуће угрожавати достојанство личности тужиоца, као неоснован; одбијен је тужбени захтев тужиоца према тужном којим је тражио да се тужени обавезе да на име накнаде нематеријалне штете исплати тужиоцу износ од 500.000,00 динара са законском затезном каматом по стопи из члана 3. Закона о затезној камати почев од дана подношења тужбе до исплате, као неоснован; одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженој да се нареди објављивање ове пресуде у јавном гласилу – листу „Политика“ о трошку туженог, као неоснован; обавезан је тужилац да на име трошкова поступка плати туженој износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2063/20 од 29.10.2020. године одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Ужицу

П.бр.4527/18 од 04.12.2019. године и одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), па је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. тачка 2. и 3. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац има пребивалиште на ... где је седиште фирми преко којих обавља приватну делатност која се односи на рента кар и такси превоз. У периоду од 27.06.2018. године па до подношења тужбе 10.09.2018. године службена лица МУП-а су предузимала радње провере његовог идентитета, прегледа њега као лица и возила којим је он управљао. Прва предузета радња је извршена на граничном прелазу Прешево дана 27.06.2018. године, при повратку тужиоца са годишњег одмора са породицом, када је поступак провере трајао око два сата. Друга радња службеног лица је предузета 28.06.2018. године на ... у месту пребивалишта тужиоца, а потом су те радње предузимане у више наврата, како је то ближе утврђено и наведено у образложењу побијане пресуде, када су вршене радње заустављања тужиоца од стране полицијских службеника, утврђивања идентитета, преглед лица, контрола возила, уколико је он управљао возилом и обављање разговора ради прикупљања података о кретању тужиоца. У наведеном периоду тужилац је, према коментару ЈИС-а МУП Републике Србије, апликација је потражна делатност са назнаком НИК, лице над којим се врши надзор и контрола од стране службених лица када им је доступан. У предузимању наведених радњи, службена лица су поступала по овлашћењима и Закону о полицији, а тужилац није негодовао због предузетих радњи, већ због времена задржавања. Приликом извршених контрола нису нађени предмети који могу бити везани за извршење кривичног дела или прекршаја, а поступање према тужиоцу од стране службених лица је било идентично као према другим грађанима.

Вештачењем од стране вештака психијатра утврђено је да је тужилац у односу на предузете радње МУП-а доживео негативна осећања у виду стида, понижености и повреде достојанства које су привремене последице поремећаја психичке равнотеже у његовој личности и појави узнемирености, напетости и забринутости услед произведеног осећаја несигурности и неизвесности, а што није оставило трајне психичке последице код тужиоца.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су правилно применили материјално право, и то одредбе Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 6/16 и 24/18) и Закона о забрани дискриминације („Службени гласник РС“ бр. 22/9), када су донели побијану одлуку, за коју су дали довољно разлога, које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Из наведених законских одредби произлази да су службена лица МУП-а, приликом предузимања радњи провере тужиоцевог идентитета, његовог прегледа и прегледа возила којим је управљао, у свему поступали према овлашћењима из Закона о полицији, при чему није било дискриминаторског понашања. Наиме, за утврђење дискриминације односно дискриминаторског поступања потребно је да се лице које тражи заштиту налази у упоредивој или битно сличној ситуацији у односу на друго

лице у односу на које сматра да је дискриминисано, прављење разлике треба да буде неоправдано и треба да буде везано за неко лично својство дискриминисаног лица, а да уколико се лице које тражи судску заштиту не налази у таквој ситуацији, дискриминације нема, па самим тим нема ни повреде права личности дискриминаторским поступањем. Лица која указују да је у односу на њих извршена дискриминација, у обавези су да пред судом докажу само да су неједнако третирани у односу на друга лица која су у истој или сличној ситуацији, док је тужена, односно лице на чије се дискриминаторско понашање тужбом указује, дужна је да докаже постојање објективног и оправданог разлога за различитост у поступању (према лицима која указују да су дискриминисана).

Правилно су судови закључили да полицијски службеници приликом заустављања и провере тужиоца и возила којим је управљао нису поступали на различит начин према тужиоцу у односу на друга лица према којима су предузимане исте радње као и према тужиоцу. Из утврђеног чињеничног стања не следи да је тужилац неједнако третиран у односу на друга лица која су у истој или сличној ситуацији, односно да су полицијски службеници поступали према тужиоцу непоштујући своја овлашћења из Закона о полицији.

Супротно наводима ревизије, тужилац није учинио вероватним да је био једини на ... према коме су се полицијски службеници понашали на различит начин у односу на поступања према другим лицима која се налазе у истој или сличној ситуацији као тужилац, при чему тужилац није учинио вероватним ни да је поступање тужене било дискриминаторско, имајући у виду неко његово лично својство. Учесталост предузимања радњи полицијских службеника према тужиоцу је имало оправдање због чињенице да је у спорном периоду он био лице над којим се врши надзор и контрола од стране службених лица када им је доступан.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Тужилац није успео у ревизијском поступку, због чега нема право на трошкове тог поступка, које је тражио и определио у ревизији, у смислу члана 153. и 154. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић